

32. med letom – leto A – zahvalna nedelja

Prilika o desetih devicah

»Tokrat bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ki so vzele svoje svetilke in šle ženinu naproti. Pet izmed njih je bilo nespametnih in pet preudarnih. Nespametne so vzele svoje svetilke, niso pa s seboj vzele olja. Preudarne pa so s svetilkami vred vzele v posodicah olje. Ker se je ženin mudil, so vse podremale in zaspale. Opolnoči pa je nastalo vpitje: »Glejte, ženin! Pojdite mu naproti!« Tedaj so vse device vstale in pripravile svoje svetilke. Nespametne so rekle preudarnim: »Dajte nam svojega olja, ker naše svetilke ugašajo!« Toda preudarne so odvrnile: »Verjetno ga ne bo dovolj za nas in vas. Pojdite raje k prodajalcem in si ga kupite!« Medtem ko so šle kupovat, pa je prišel ženin, in tiste, ki so bile pripravljene, so šle z njim na svatbo in vrata so se zaprla. Pozneje so prišle še druge device in govorile: »Gospod, gospod, odpri nam!« On pa je odgovoril: »Resnično, povem vam: Ne poznam vas!« Bodite torej budni, ker ne veste ne dneva ne ure!« (Mt 25, 1-13)

Luč za svatbo

Na videz dobro poznan odlomek. Nič novega. Ko pa se ustavim, me nagovarja veliko stvari:

- kako zavzeta dekleta, kako navdušeno pričakovanje, a premaga jih spanec,
- navdušenje ne zadošča, ko je potrebno priti pred ženina s svetilko, ki sveti, je potrebno olje,
- biti pripravljen ni vedno lahko, a tega ne more pridobiti drugi namesto mene.

Jezus sicer govori o nebeškem kraljestvu kot o svatbi.

Kaj bi lahko bilo to kraljestvo v našem vsakdanu?

Kako se nanj pripravljamo?

Kako ohranjati navdušenje?

Skušajmo najti nekaj odgovorov za naše vsakdanje življenje:

za otroke: Svatba je zanje brezskrben svet igre in otroških prijateljstev, svet sanj in načrtov. Tudi otrokom se ta svet rad izmika, zato se je potrebno zanj ves čas zavzemati: da se igrače ne uničijo, da 'podrejo' hiše, je potrebno ves čas igrače tudi pospravljati. Biti priden! Tudi drugi otrok ob tebi si želi igre, igrače je treba deliti, prizadevati si je potrebno za lep odnos.

Spoštovati drugega! Kako ohraniti željo po tem otroškem svetu in ga ohranjati lepega: sprejeti vzgojo za spoštovanje, sprejeti potrebo po odpovedi, sprejeti zahteve reda, čistoče, stalnosti.

za mlade: Svatba je zanje svet prijateljstev, svet študija in dela, svet načrtov za prihodnost. Prijateljstvo navdušuje, študij včasih potegne in veliko obeta, prav tako delo in želja po uresničenju samostojne prihodnosti. Potem pa pride napor, prijateljstvo zahteva svoje, študij vztrajnost, načrti se odmikajo, prihodnost je negotova. Kje je rešitev? Pomembno je, da:

- ne izgubimo svatbe in njene lepote izpred oči;
- se zavedamo dejstva, da se je za vse potrebno neprestano truditi. Če pojemo vso hrano pred svatbo, bo svatba klavrna: prizadevati si je potrebno za vztrajno gradnjo odnosov. Vedno znova si morate osmisliti čas čakanja na poročno obljubo in s tem na možnost celostne podaritve;
- skrbimo, da olje ne poide. Zato je potrebno zajemati iz vira božje besede in molitve, zakramentov in skupnega ohranjanja vere. Če ne bomo vsak dan živeli iz božje besede, redno molili, redno obhajali zakrament sprave in prejekali obhajilo, se povezovali v iskanju potrebne moči za vztrajanje, ne bo mogoče vztrajati v želji po nebeškem kraljestvu. Brez vsega naštetega ne bo mogoče vzdrževati pripravljenosti, da vstopimo na svatbo, ko bo prišel svatbe: čas zakonskega življenja, čas družine in čas dela za drugega.

za odrasle: Svet zakonskega in družinskega življenja je za odrasle svet nebeškega kraljestva že tu na zemlji. Temeljno veselje je predvsem veselje nad življenjem za drugega. Večjega in trajnejšega veselja od tega nam Bog ni pripravil. Službe in kariere, materialni načrti ne morejo nadomestiti resnične svatbe, zato:

- ne delajmo si utvar z zgrešenimi predstavami o nebeškem kraljestvu;
- ohranjajmo navdušenje nad možnostjo še lepšega zakonskega in družinskega življenja. V ljubezni do sebe in drugega je mogoče storiti vedno več;
- da ne poide olje v svetilkah, potrebujemo redno molitev in zakramente, pogosto tudi pomoč pri reševanju zakonskih in družinskih zapletov ali pa pri tem, ko se odnosi ne premaknejo z mrtve točke. Brez navora za osebno rast ne bo svetlobe na svatbi. Sedeti pri mizi v temi, čeprav na svatbi, ni kaj prida. Vajina osebna rast v ljubezni in veri je olje za svetilke na vajini svatbi.

Pravzaprav je vse zelo preprosto, kot odlomek sam. A pogosto se zaplete: izpred oči izgubimo veselje nad ženinom in svatbo, ne da se nam vztrajati in biti čuječi, potem pa bi reševali nekaj na hitro. Vedno znova ponavljam: božja beseda, molitev in zakramenti so varuhi olja, naših svetilk in lepote svatbe. Brez teh ne bo šlo. Zato se zavzemimo za življenje iz nedeljske božje besede, v molitvi utrjujmo zavest, da smo na svatbo poklicani in da se splača vztrajati. Spoved in obhajilo naj nas na tej poti hranita, da bomo budni pričakali ženina.